

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 146/2026-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov 1. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a 2. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpených JUDr. Marekom Čuhákom, advokátom, Ružová dolina 8, Bratislava, proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 20Tp/67/2025 zo 6. novembra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 9. januára 2026 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením okresného súdu sp. zn. 20Tp/67/2025 zo 6. novembra 2025. Sťažovatelia navrhujú napadnuté uznesenie okresného súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovatelia boli 15. júla 2025 o 5.50 h podľa § 85 ods. 1 Trestného poriadku zadržaní ako podozriví [sťažovateľ ako podozrivý zo spáchania zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 a ods. 4 písm. a) Trestného zákona a zo spáchania pokračovacieho prečinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1 a ods. 2 písm. d) Trestného zákona; sťažovateľka ako podozrivá zo spáchania pokračovacieho prečinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1 a 2 písm. d) Trestného zákona]. Sťažovatelia boli v Orovnaký deň ako podozriví postupne vypočutí vyšetrovateľom v prítomnosti ich právneho zástupcu, pričom pred ich výsluchmi boli vyšetrovateľom o. i. poučení aj o ich práve ako podozrivých nazeráť do vyšetrovacieho spisu podľa § 69 ods. 1 Trestného poriadku. O práve nazeráť do spisu boli tiež poučení v poučení o právach podozrivej osoby, ktoré im bolo doručené vyšetrovateľom po zadržaní. Sťažovatelia v priebehu svojich výsluchov požiadali o umožnenie nahliadnutia do spisu podľa § 69 ods. 1 Trestného poriadku, vyšetrovateľ však sťažovateľom

do vyšetrovacieho spisu nazrieť neumožnil, a to z dôvodu, aby nedošlo k zmareniu účelu trestného konania. Sťažovateľom vyšetrovateľ umožnil nahliadnúť len do uznesenia o začatí trestného stíhania ČVS: PPZ-140/NKA-ZA4-2023 z 21. júla 2023 a do uznesenia Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne, odboru kriminálnej polície o začatí trestného stíhania ČVS: KRP-44/2-VYS-TN-2024 zo 6. februára 2025.

3. V súvislosti s trestným stíhaním vedeným pod ČVS: KRP-44/2-VYS-TN-2024 sťažovatelia následne podľa § 33b ods. 3 Trestného poriadku podali návrhy, aby prokurátor rozhodol o rozsahu práv a povinností sťažovateľov ako podozrivých, o ktorých Okresná prokuratúra Bánovce nad Bebravou podľa § 69 ods. 1 a 2 Trestného poriadku v spojení s § 33b ods. 1 a 3 Trestného poriadku s poukazom na § 34 Trestného poriadku rozhodla uznesením č. k. Pv 86/24/3301-256 z 9. októbra 2025 tak, že sťažovatelia ako podozriví v danom štádiu predsúdneho konania nemajú právo nazerať do vyšetrovacieho spisu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne, odboru kriminálnej polície o začatí trestného stíhania ČVS: KRP-44/2-VYS-TN-2024 a s ním spojené práva, pretože vo vyšetrovacom spise nemožno urobiť také opatrenia, ktoré by zabránili zmareniu alebo podstatnému sťaženiu dosiahnutia účelu trestného stíhania. Okresná prokuratúra pri rozhodovaní vychádzala z toho, že sťažovatelia sú podozriví z rozsiahlej a závažnej ekonomickej trestnej činnosti, pričom pri domových prehliadkach iných priestorov a pozemkov (motorové vozidlá, kameňolom, garáže) bolo zaistené veľké množstvo dôkazov, ktoré sú v súčasnosti predmetom znaleckého skúmania a podľa výsledkov znaleckého skúmania bude rozhodnuté o ďalšom procesnom postupe (napr. výsluchy svedkov, znalcov), pričom nie je vylúčené, že sa znaleckým dokazovaním zistia aj ďalšie nové skutočnosti, ktoré budú zakladať dôvod na vykonanie ďalších domových prehliadok, prehliadok iných priestorov a pozemkov, zaistenie vecí či peňažných prostriedkov. Okresná prokuratúra tiež poukázala na to, že v spise sa nachádzajú početné dokumenty, ktoré sú predmetom daňového a bankového tajomstva, rozsiahle výsledky operatívneho preverovania a iné relevantné dôkazy, a ak by v danom štádiu predsúdneho konania bol obsah vyšetrovacieho spisu sprístupnený podozrivým, je vysoké riziko, že by mohlo dôjsť k zmareniu alebo podstatnému sťaženiu dosiahnutia účelu trestného stíhania (napr. ovplyvňovanie dosiaľ nevypočutých svedkov, znalcov, ničenie dôkazov a iné spôsoby marenia účelu trestného konania). Okresná prokuratúra tiež uviedla, že vo vyšetrovacom spise nie je možné vykonať také opatrenia, aby dosiahnutie účelu trestného konania nemohlo byť sťažené alebo zmarené, pretože ide o rozsiahly niekoľkozväzkový vyšetrovací spis, ktorý obsahuje také závažné skutočnosti smerujúce k dosiahnutiu účelu trestného konania, že by realizáciou práva podozrivých nahliadnúť do vyšetrovacieho spisu bol tento účel ohrozený.

4. Proti tomuto uzneseniu okresnej prokuratúry z 9. októbra 2025 podali obaja sťažovatelia sťažnosti, o ktorých okresný súd napadnutým uznesením zo 6. novembra 2025 rozhodol tak, že ich podľa § 191 písm. e) Trestného poriadku s poukazom na § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

5. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti v podstatnom namietajú, že hoci pred ich výsluchmi v procesnom postavení podozrivých osôb boli o práve nazerať do vyšetrovacieho spisu poučení, tak vyšetrovateľ a následne ani okresná prokuratúra im po ich žiadosti do vyšetrovacieho spisu neumožnili nahliadnúť (s výnimkou uznesenia o začatí trestného stíhania), čím podľa názoru sťažovateľov došlo k porušeniu nimi označených práv. Sťažovatelia argumentujú, že právo nazerať do vyšetrovacieho spisu im ako podozrivým osobám vyplýva zo smernice Európskeho parlamentu

a Rady 2012/13/EÚ z 22. mája 2012 o práve na informácie v trestnom konaní (ďalej len „smernica“).

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. V rámci predbežného prerokovania s prihliadnutím na sťažovateľmi formulované argumenty ústavný súd dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť je potrebné odmietnuť podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a to z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti [§ 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde].

8. Z § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. O zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej realita by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie.

9. Ústavný súd zároveň zdôrazňuje, že nie je opravnou inštanciou všeobecných súdov. Preskúmanie rozhodnutia všeobecného súdu v konaní pred ústavným súdom má opodstatnenie len v prípade, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo rozhodnutím (opatrením alebo iným zásahom) došlo k porušeniu základného práva alebo základnej slobody. Skutkový stav a právne závery všeobecného súdu sú predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by prijaté právne závery boli so zreteľom na skutkový stav zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne a z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody. Ústavnoprávnou požiadavkou je tiež to, aby všeobecnými súdmi vydané rozhodnutia boli riadne, zrozumiteľné a logicky odôvodnené. Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru však nepatrí právo účastníka dožadovať sa toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorý predkladá účastník konania.

10. Podľa § 69 ods. 1 Trestného poriadku obvinený, obhajca, poškodený, oznamovateľ, ak nie je zároveň poškodeným, a zúčastnená osoba, splnomocnenec, ustanovený opatrovník a v konaní pred súdom prokurátor, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a asistent

prokurátora majú právo nazerať do spisov s výnimkou zápisnice o hlasovaní a časti spisu obsahujúcej údaje o totožnosti chráneného svedka, ohrozeného svedka alebo svedka, ktorého totožnosť je utajená, a krycie údaje o totožnosti agenta, robiť si z nich výpisky a poznámky a obstarávať si na svoje trovy kópie spisov a ich častí; také trovy neuhrádza prokurátor, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a asistent prokurátora. Také isté právo má zákonný zástupca obvineného, poškodeného a zúčastnenej osoby, ak tieto osoby sú pozbavené spôsobilosti na právne úkony alebo ich spôsobilosť na právne úkony je obmedzená. Iné osoby tak môžu urobiť so súhlasom predsedu senátu a v prípravnom konaní so súhlasom orgánu činného v trestnom konaní, len ak je to potrebné na uplatnenie ich práv.

11. Podľa § 69 ods. 2 Trestného poriadku v prípravnom konaní orgán činný v trestnom konaní môže právo nazerať do spisu a s ním spojené práva podľa § 69 ods. 1 Trestného poriadku zo závažných dôvodov odmietnuť, najmä ak v spise nemožno urobiť také opatrenia, ktoré by zabránili zmareniu alebo podstatnému sťaženiu dosiahnutia účelu trestného stíhania. Závažnosť dôvodov, z ktorých orgán činný v trestnom konaní toto právo odmietol, na žiadosť osoby, ktorej sa odmietnutie týka, je prokurátor povinný urýchlene preskúmať. Ak právo nahliadať do spisu a s ním spojené ostatné práva uvedené v § 69 ods. 1 Trestného poriadku zo závažných dôvodov odmietol prokurátor, na žiadosť osoby, ktorej sa odmietnutie týka, je nadriadený prokurátor povinný urýchlene preskúmať dôvodnosť odmietnutia. Tieto práva nemožno odoprieť obvinenému a obhajcovi a poškodenému po tom, čo boli upozornení na možnosť preštudovať spisy.

12. Podľa § 10 ods. 25 Trestného poriadku podozrivou osobou alebo podozrivým je osoba, ktorá nie je obvineným, je však pristihnutá pri trestnom čine, zadržaná pri páchaní trestného činu alebo bezprostredne po ňom alebo zastihnutá na úteku alebo je podľa trestného oznámenia, iného podnetu alebo zistených skutočností podozrivá z trestného činu. Podozrivým je aj spolupracujúci podozrivý podľa § 10 ods. 23 Trestného poriadku.

13. Podľa § 33b ods. 1 Trestného poriadku podozrivý má práva a povinnosti obvineného, ako aj právo na obhajobu v plnom rozsahu podľa tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak alebo ak nejde o práva a povinnosti, ktoré môžu byť z povahy veci priznané iba obvinenému; tým nie sú dotknuté procesné práva, ktoré podozrivému priznáva medzinárodná zmluva alebo právne záväzný akt Európskej únie. Podozrivý má najmä právo na primerané vysvetlenie okolností zakladajúcich podozrenie voči nemu; opis týchto okolností sa uvedie najneskôr v zápisnici o jeho výsluchu s uvedením právnej kvalifikácie skutku, z ktorého je podozrivý. Podozrivý má tiež právo na poskytnutie odpisu zápisnice o jeho výsluchu.

14. Podľa § 33b ods. 2 Trestného poriadku práva a povinnosti podľa tohto zákona sa na podozrivého vzťahujú od jeho prvého výsluchu alebo od iného úkonu orgánov činných v trestnom konaní voči nemu alebo v súvislosti s ním alebo v súvislosti s podozreniami, ktoré sa ho týkajú.

15. Podľa § 33b ods. 3 Trestného poriadku v prípade pochybností o rozsahu práv a povinností rozhodne na návrh policajta prokurátor uznesením, voči ktorému je prípustná sťažnosť.

16. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd posúdil ústavnú sťažnosť vo vzťahu k namietanému porušeniu označených práv sťažovateľov napadnutým uznesením, ktorým okresný súd zamietol sťažnosti sťažovateľov proti prvostupňovému uzneseniu okresnej prokuratúry z 9. októbra 2025,

ktorým okresná prokuratúra v zmysle § 33b ods. 3 Trestného poriadku rozhodla o rozsahu práv a povinností sťažovateľov ako podozrivých.

17. V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd konštatoval, že s právom podozrivej osoby na informácie o podozrení je okrem oznamovania rozhodnutí vydaných v trestnom konaní nerozlučne spätá aj problematika inštitútu nazerania do spisov, a hoci § 69 ods. 1 Trestného poriadku neobsahuje explicitnú zmienku o podozrivom, nemožno v tomto kontexte prehliadnúť čl. 7 ods. 2 smernice, ktorý v záujme zaručenia spravodlivého súdneho konania a prípravy obhajoby zakotvuje právo podozrivých osôb, resp. ich obhajcov na prístup k všetkým dôkazom, a teda aj právo na nazretie do spisov. Nadväzujúc na uvedené, okresný súd uviedol, že toto právo nie je právom absolútnym, pričom vnútroštátne právo, ako aj normotvorba Európskej únie nadraduje dôležitý verejný záujem (zahŕňajúci neohrozenie prebiehajúceho vyšetrovania) nad individuálne právo podozrivého nahliadnúť do spisu, pokiaľ by realizáciou uvedeného práva podozrivého mohlo dôjsť k zmareniu alebo podstatnému sťaženiu dosiahnutia účelu trestného stíhania – a teda ak si konkrétne príslušnej trestnej veci preukázateľne vyžadujú ochranu verejného záujmu, je celkom nepochybne namieste využiť právomoc vyplývajúcu z § 69 ods. 2 Trestného poriadku, t. j. právo podozrivého nazrieť do vyšetrovacieho spisu a s ním spojené práva v príslušnom rozsahu zákonne odmietnuť, aby sa tak efektívne zabránilo napríklad manipulácii s dôkazmi či inému bráneniu výkonu spravodlivosti. Okresný súd v tejto súvislosti poukázal na to, že v zmysle § 69 ods. 2 Trestného poriadku závažnými dôvodmi oprávňujúcimi odmietnutie nazretia do spisu sú napr. hrozba vyzradenia utajovaných skutočností alebo obava zo zmarenia alebo z podstatného sťaženia dosiahnutia účelu trestného stíhania, a teda pre odmietnutie nahliadnutia do spisu sa nevyžaduje istota, že nahliadnutím do spisu by určite došlo k zmareniu alebo podstatnému sťaženiu dosiahnutia účelu trestného stíhania, ale postačí, ak potenciálne toto riziko hrozí, pričom zákon ponecháva na úvahe príslušného orgánu činného v trestnom konaní, či podozrivému umožní realizovať toto právo alebo ho umožní realizovať s obmedzeniami, a to len vtedy, ak je možné v spise urobiť také opatrenia, ktoré by zabránili zmareniu alebo podstatnému sťaženiu dosiahnutia účelu trestného stíhania.

18. Okresný súd v napadnutom uznesení zároveň konštatoval, že okresná prokuratúra v prvostupňovom uznesení z 9. októbra 2025 správne právne zdôvodnila existenciu právomoci orgánov činných v trestnom konaní na rozhodnutie o odopretí práva nazeráť do spisu (za splnenia zákonných podmienok), ktorá vyplýva nielen z vnútroštátnej právnej úpravy, ale aj z práva Európskej únie, ako aj uviedla dôvody, pre ktoré bolo sťažovateľom odopreté nazeráť do vyšetrovacieho spisu. Podľa názoru okresného súdu z vyšetrovacieho materiálu skutočne vyplýva, že sťažovatelia sú podozriví z rozsiahlej a závažnej ekonomickej trestnej činnosti, pričom pri domových prehliadkach, prehliadkach iných priestorov a pozemkov bolo zaistené veľké množstvo dôkazov, ktoré sú aktuálne predmetom znaleckého skúmania a podľa výsledkov znaleckého skúmania bude rozhodnuté o ďalšom procesnom postupe, pričom nie je vylúčené, že prebiehajúcim znaleckým dokazovaním budú zistené ďalšie nové skutočnosti, ktoré budú zakladať dôvod na vykonanie ďalších nevyhnutných procesných postupov. Okresný súd taktiež poukázal na to, že v spise sa tiež nachádzajú početné dokumenty, ktoré sú predmetom bankového a daňového tajomstva, rozsiahle výsledky operatívneho preverovania a iné relevantné dôkazy. Okresný súd sa zároveň stotožnil so záverom okresnej prokuratúry, že vo vyšetrovacom spise nie je možné vykonať také opatrenia, aby dosiahnutie účelu trestného stíhania nemohlo byť sťažené alebo

zmarené, keďže ide o rozsiahly niekoľkozväzkový vyšetrovací spis, ktorý obsahuje závažné skutočnosti smerujúce k dosiahnutiu účelu trestného konania.

19. Okresný súd sa stotožnil aj so záverom okresnej prokuratúry, že sťažovatelia v čase svojho zadržania mali poskytnuté také informácie týkajúce sa ich trestnej veci, aby mali možnosť napadnúť zákonnosť svojho zadržania, čím bolo zachované právo podozrivých zakotvené v čl. 7 ods. 1 smernice – pri zadržaní boli sťažovatelia vyšetrovateľom riadne oboznámení, z akých skutkov sú podozriví, boli vypočutí a ich obhajcoví boli predložené k nahliadnutiu predmetné uznesenia o začatí trestného stíhania a na ich žiadosť im boli vyhotovené aj fotokópie týchto uznesení.

20. Pokiaľ ide o námietku sťažovateľov, že ich právo nazerat' do vyšetrovacieho spisu im bolo odopreté po tom, ako boli na možnosť nazerania do spisu poučení pred ich výsluchom, okresný súd uviedol, že v zmysle § 69 ods. 2 Trestného poriadku zákaz odopretia práva nazerat' do spisov sa vzťahuje až okamih, keď boli obvinení, obhajca obvineného a poškodený upozornení na možnosť preštudovania spisu po skončení vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania.

21. Po ústavnom prieskume napadnutého uznesenia okresného súdu, ako aj z citovanej relevantnej právnej úpravy bez toho, aby bolo potrebné dôvody rozhodnutia okresného súdu ďalej analyzovať, keďže sú podľa názoru ústavného súdu dostatočne výpovedné, ústavný súd konštatuje, že okresný súd sa vo svojom rozhodnutí náležite vysporiadal s relevantnou argumentáciou sťažovateľov a riadne vysvetlil dôvody na zamietnutie sťažnosti sťažovateľov proti prvostupňovému rozhodnutiu okresnej prokuratúry. Odpoveď okresného súdu hodnotí ústavný súd ako dostatočnú, bez zjavných logických protirečení, plne zodpovedajúcu kritériám stanoveným pre náležité odôvodnenie rozhodnutí všeobecných súdov judikatúrou ústavného súdu.

22. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že ani smernica, na ktorú sťažovatelia poukazujú, nezakladá právo podozrivého nazerat' do vyšetrovacieho spisu ako právo absolútne – obdobne ako § 69 ods. 2 Trestného poriadku, aj čl. 7 ods. 4 smernice stanovuje, že prístup k určitým materiálom možno podozrivému odmietnuť, ak by takýto prístup viedol k vážnemu ohrozeniu života alebo základných práv inej osoby alebo ak je odmietnutie prístupu nevyhnutné na ochranu dôležitého verejného záujmu, ako napríklad v prípade, ak by prístup mohol ohroziť prebiehajúce vyšetrovanie alebo vážnym spôsobom poškodiť bezpečnosť členského štátu, v ktorom trestné konanie prebieha.

23. Nadväzujúc na uvedené, ústavný súd poukazuje na to, že zásady kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní síce platia pre trestné konanie ako celok, avšak neuplatňujú sa vo všetkých štádiách trestného konania a pri všetkých procesných úkonoch rovnako intenzívne. Najúplnejšie sa presadzujú na hlavnom pojednávaní, resp. na verejnom zasadnutí súdu, na ktorých sa rozhoduje o najdôležitejších meritórnych otázkach trestného konania, t. j. o vine a treste. V týchto procesných formách je možné vytvoriť reálne predpoklady (procesné, organizačné i faktické) pre široké a reálne uplatnenie týchto zásad. Naproti tomu pri vykonávaní úkonov v prípravnom konaní nie je možné zásady kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní vždy plne uplatniť, pokiaľ by tým boli popreté iné legitímne záujmy, najmä záujem štátu na efektívite trestného stíhania. Trestným poriadkom, ako aj smernicou predpokladaná možnosť obmedzenia práva nazerat' do vyšetrovacieho spisu vyplýva zo skutočnosti, že v počiatočných vyšetrovaniach nie je často objektívne možné zabezpečiť ochranu dôkazných prameňov pred ich poškodením, zničením alebo pred inými aktivitami, ktorých cieľom je marenie vyšetrovania. Ohrozené môžu byť tiež iné spoločenské a individuálne záujmy (napr. bezpečnosť svedkov, citlivé osobné údaje nezúčastnených osôb,

skutočnosti podliehajúce utajeniu a pod.), pričom časová tieseň neumožňuje zaistiť ochranu týchto legitímnych záujmov iným spôsobom (m. m. nálezy Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 239/04, III. ÚS 3221/09).

24. Ústavný súd zároveň konštatuje, že sťažovateľom nebolo úplne znemožnené oboznámiť sa s obsahom vyšetrovacieho spisu, keďže po ich zadržaní im bolo umožnené, aby sa oboznámili s predmetným uznesením o začatí trestného stíhania, čím im boli poskytnuté informácie potrebné na prípadné spochybnenie dôvodnosti ich zadržania, čo vzhľadom na aktuálne štádium predmetného trestného konania možno v okolnostiach danej veci považovať za dostatočné.

25. Napokon ústavný súd už len pre úplnosť uvádza, že právo nazerat' do vyšetrovacieho spisu sa v zmysle § 69 ods. 2 Trestného poriadku stáva právom absolútnym (t. j. orgány činné v trestnom konaní ho nemôžu oprávnenej osobe obmedziť) až vo chvíli, keď (po skončení vyšetrovania, resp. skráteného vyšetrovania) orgány činné v trestnom konaní upozornia oprávnenú osobu na možnosť preštudovania spisu. O túto situáciu však zjavne nejde v prípade sťažovateľov, keďže v čase, keď im bola odopretá možnosť nazerat' do vyšetrovacieho spisu, sa predmetné vyšetrovanie nenachádzalo vo svojej záverečnej, ale len vo svojej počiatočnej fáze (čo vyplýva o. i. zo skutočnosti, že sťažovateľom pri ich zadržaní zároveň nebolo vznesené obvinenie).

26. Možno tak konštatovať, že zamietnutie sťažnosti sťažovateľov bolo založené na racionálnom a ústavne konformnom výklade relevantnej právnej úpravy, ktorý nepopiera jej účel a podstatu. Ingerencia ústavného súdu do výkonu právomoci všeobecného súdu je opodstatnená len v prípade jeho nezlučiteľnosti s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou. Ústavný súd zároveň poukazuje na ustálený právny názor, podľa ktorého právo na spravodlivý proces neznačí právo na úspech v konaní pred všeobecným súdom (II. ÚS 3/97, II. ÚS 173/07). Vzhľadom na uvedené je námietka arbitrárnosti napadnutého uznesenia zjavne neopodstatnená.

27. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd pri predbežnom prerokovaní dospel k záveru, že sťažovateľmi napadnuté uznesenie okresného súdu v ničom nesignalizuje možnosť porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorej dôvodnosť by bolo potrebné preskúmať po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie, resp. ústavný súd dospel k záveru, že medzi sťažovateľmi napadnutým uznesením okresného súdu a obsahom práv, ktorých vyslovenia porušenia sa sťažovatelia domáhajú, neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohol dospieť k záveru o ich porušení. Vzhľadom na uvedené ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

28. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť ako celok odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľov uplatnenými v ich ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. marca 2026

Peter Molnár
predseda senátu